

NEDEN YÜRÜYÖRLAR?

FUAT AKYÖREK

Son günlerin aktüel konusu göçmenlerin uzun yürüyüşü oldu. Daha önce Suriyelilerin Avrupa içlerine olan uzun yürüyüşünü izlemiştik. Bu günlerde ise Guatemala'nın, Honduras'ın yoksullarının ABD'ye doğru devam eden büyük yürüyüşüne şahit oluyoruz. Dağları, nehirleri, sınırları aşarak yürüyorlar. Meksika'da olduğu gibi "güvenlik güçlerinin" onları engelleme çabaları boşa çıkmış durumda. Yürüyenlere sürekli yeni katılımlar oluyor ve sayıları yükseliyor.

ABD Başkanı Trump, göçmenleri önce ateş açarak durdurmakla tehdit etti. Ardından yükselen tepkiler nedeniyle "eğer taş atarlarsa tutuklanacaklarını" açıklamak zorunda kaldı. ABD Başkanı göçmenleri durdurmak için ABD'nin Afganistan işgalinde kullandığı kadar bir gücü seferber etmiş durumda. Gelişmeler göçmenlerin bir süre sonra ABD sınırlarına dayanacağını açıkça gösteriyor. Şimdi yanıtlanması gereken soru şu; bu insanlar evlerini, yurtlarını, sevdiklerini geride bırakarak neden yollara düşmek zorunda kalıyorlar?

Politik ve ekonomik nedenlerden dolayı bir ülkeden diğerlerine göç etmek, özellikle 19.yüzyılın başında itibaren giderek yaygınlaşan bir sosyal hareket oldu. Despotik yönetimlerden daha demokratik ülkelere doğru gidenler, sürgün edilenler, yaşamları tehdit altında olanlar hep bu yola baş vurdu. Bunların yanısıra ekonomik nedenlerde göç olgusunu harekete geçiren güçlü bir etken oldu. Başlangıçta kalifite zanaatkarlar kapitalizmin daha önce geliştiği ülkelere yaygın olarak yerleştiler.

2. Dünya Savaşı'nın ardından özellikle Almanya başta olmak üzere diğer pek çok Avrupa ülkesine ihtiyaç duyulan iş gücünü sağlamak amacıyla Türkiye'li türklerin ve kürtlerin çok iyi bildiği ekonomik göçlerde gündeme geldi. Sonradan buna politik sığınmacılarda eklendi vb.. Ancak son yıllarda bu göçlere, şimdilerde ABD'ye doğru yapılan gibi kitlesel uzun yürüyüşler halinde gündeme gelen özel bir göç türü de eklenmiş durumda. Emperyalist büyük devletler tarafından yakılıp, yıkılan, ülkeleri kargaşaya sürüklenen, besleme diktatörler tarafından yönetilen halklar bu göç türüne baş vurmaya başladılar.

Guatemala gibi diktatörlükle yönetilen ülkelerde, son zamanlarda ABD emperyalizmi tarafından beslenen kontra çetelerin ülkede terör estirmeleri, ekonomik ve sosyal yaşamın çöküntüye uğratılması, ülkenin güvensiz bir yer haline gelmesi, bu tür göçleri tetikleyen temel etkenler durumundalar. Suriye, Afganistan, Libya gibi ülkeler Batılı emperyalist devletler tarafından yakılıp yıkılırken, buraların halkları da kendilerine yeni bir yaşam kurmak için "batıya doğru" güçlü bir akım başlattılar.

Şunun altını kalınca çizmek gerekiyor ki, emperyalist sömürü, soygun ve barbarlığa halkların kendiliğinden, bilinçsiz tepkisi böyle şekilleniyor. Emperyalist ülkeler bir yanıyla bu ülkeleri yaşanmaz hale getirerek, bu ülke halklarının Batıya doğru yürüyüşüne neden olarak bir fatura ödemek zorunda kalıyorlar. Başka bir ifade ile büyük günahlarının epeyce küçük bir kefareti! Ama büyük devletlerin sömürücü egemen sınıfları ve yöneticileri bundan da kendilerine politik ve ekonomik çıkar sağlamanın yolları konusunda da oldukça büyük tecrübeye sahipler.

Bir yandan kendi halklarını "yabancılar" karşı kışkırtıp gerici, faşist hareketleri örgütüyorlar, diğer taraftan göçmenleri ucuz iş gücü deposu olarak istihdam etmeyi, yerli işçi sınıfı üzerinde düşük ücret baskısı yaratmayı "beceriyorlar." Diğer bir yandan da göçmenlerin ülkelerini yağmalamayı, onların halklarını kölece bir yaşam altında tutmayı "başarıyorlar." Özellikle emperyalist büyük devletler arasındaki çelişki ve gerilimlerin giderek sertleştiği bir dönemde emperyalist ülkeler hem dış pazarlarını, hem de kendi "cephe gerilerini" böylece güvence altına almış oluyorlar!

Göçmenler açısından ise şöyle bir durumun altını çizmek gerekiyor; özellikle ekonomik ve politik yaşamın geri olduğu ülkelerde kalıp mücadele edecekleri, katılabilecekleri, güven veren ve istikrarlı hareketlerin yoksunluğu, onlarda ilk tepki olarak yollara düşme olarak kendini gösteriyor. Büyük emperyalist devletlerin bu halkların kendi ülkelerinde özgür bir yaşam, demokratik bir yönetim kurmalarına engel olmaları, diktatörlükleri her yolla besleyip, korumaları ve desteklemeleri, bu halklar üzerinde yıkıcı etkiler yaratıyor. Güçlü mücadelelerin olduğu ülkelerde ise göç akımının daha yavaş ve zayıf olduğu görülüyor.

Ama daha genel ifade etmek gerekirse, bu göç hareketleri emperyalist-kapitalist sistemin kurduğu düzenin her yönüyle çürümüşlüğü'nün ve insanlık dışılığının güçlü kanıtlarından başka bir şey değildir. Kurdukları ve korudukları dünya sistemi tepeden tırnağa çürümekte ve kokuşmaktadır. Bu sayıda yayınladığımız gelir paylaşımına ilişkin veriler bu durumun diğer bir

kanıtı durumundadır. İnsanlığın önüne karanlık bir gelecek sunulmaktadır. Ama umutsuz olmak gerekmiyor. Şunu görmeliyiz, mücadele olanakları ve dinamikleri, bunların temelleri ve gerekçeleri her zamankinden daha güçlü bir biçimde oluşmaktadır. Emperyalist gericiilik kendini yok edecek güçleri topluyor, bir araya getiriyor ve onları birleştiriyor. Bir tarafta çıkacak bir kıvılcımın nerelere yol açabileceğini göreceğimiz zamanlara doğru gidiyoruz.

Kasım / 2018